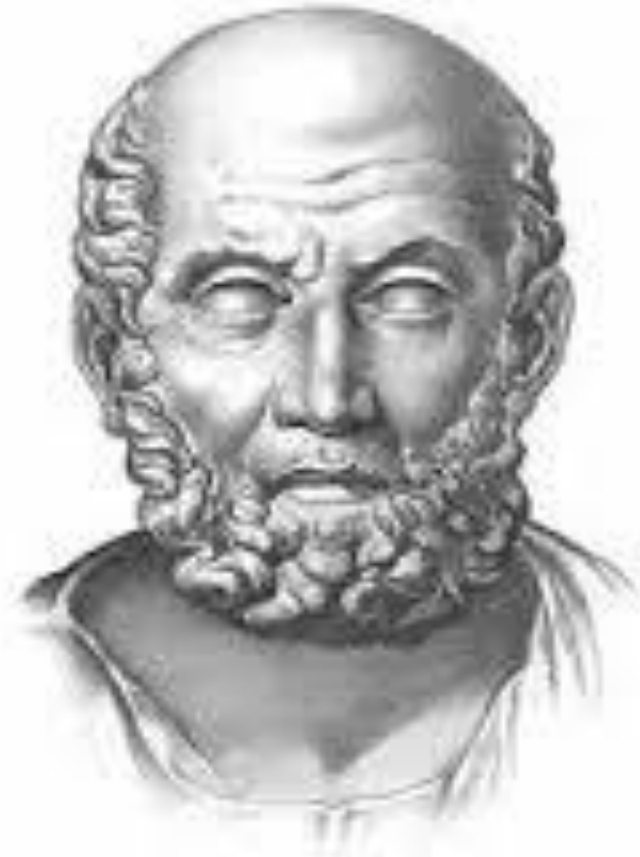

Філософські та медичні ідеї Гіппократа

*Виконала студентка 310 групи
Васіна Вікторія*

ГИППОКРАТ
460-370 до н. э.

Гіппократ, його внесок у становлення і **розвиток** медицини. Народився в 460 році до н. е. і жив в епоху розквіту давньої медицини. За свій величезний внесок у розвиток медицини. Народився він у місті Меропіс, на острові Кос. Батько **Гіппок** першим вчителем Гіппократа в галузі медицини. Але Гіппок головного наставника. Ставши **після смерті** своїх батьків (ма входило лікування бідного населення) він багато подорожує (дало можливість **Гіппократу мати** велику лікарську практику медичних творів. Частина цих творів дійшла до нашого часу повагою до Гіппократу ставилися лікарі Еллади і Фессалії.

Взагалі питання про те, які праці залишив після себе Гіппократ, до цих пір остаточно не вирішено. Згідно з традиціями **того** часу лікарі не підписували своїх творів, і всі вони з часом виявилися анонімними.

ічної

іув

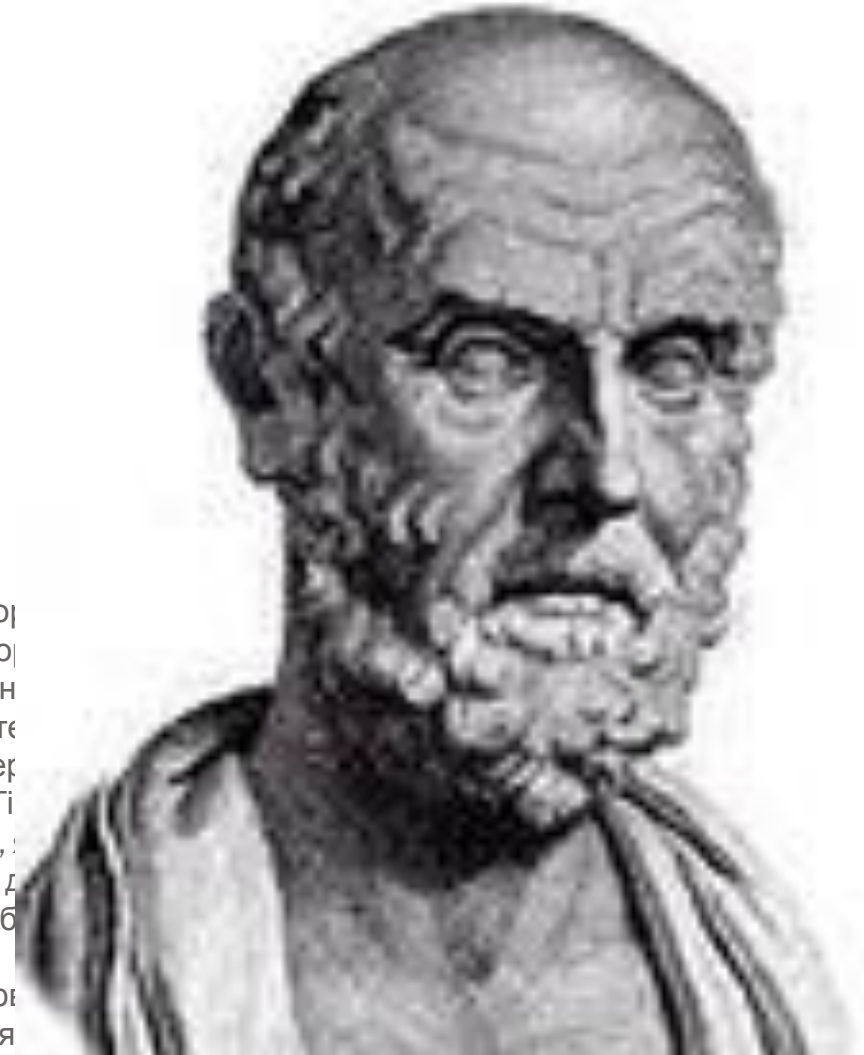
крема
Азії. Це
вигляді
пивою

Перший збірник праць давньогрецьких лікарів був складений до н. е.. в знаменитому олександрійському сховище рукописів в Олександрії [рукописи](#) вчених, які систематизувалися в каталог. Серед 700 тисяч сувоїв було 72 медичних [твори](#), написані в яких зберегла жодного оригіналу, в якому було б зазначено авторство в класичного періоду. Близько 300 до н. е.. медичні рукописи в олександрійські вчені зберегли для нащадків твори Гіппократа до н. е..

У Гіппократа було два сини Фессала і Дракон. Вони працювали з батьком, під його безпосереднім керівництвом і під впливом. Частина робіт "Гіппократова збірки" написана ними.

[Гіппократ](#) помер за одними [джерелами](#) у віці 83, а за іншими - 104 років. Похований у Ларіссі Фессалійської. Місцеві жителі дуже шанували його могилу і ще у II ст н. е.. показували мандрівникам.

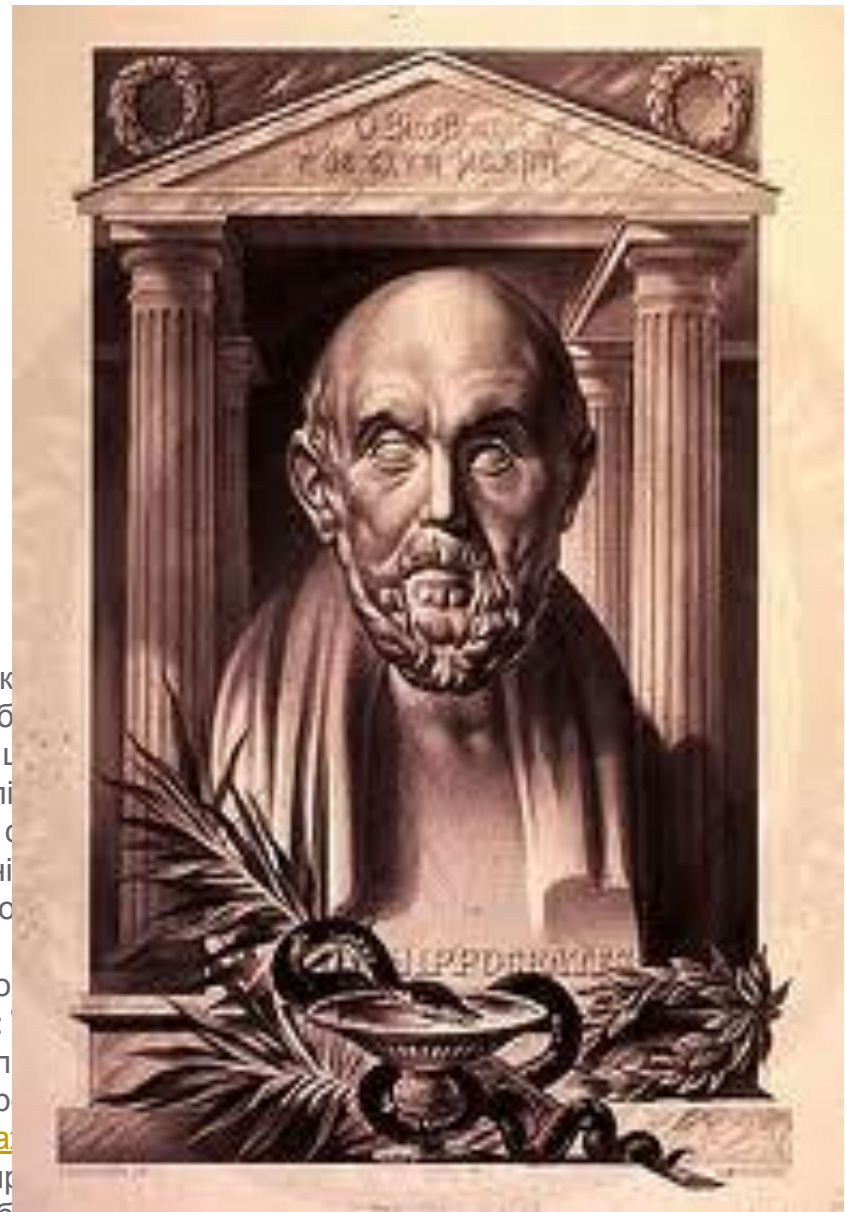

Найбільш ранніми роботами Гіппократа вважаються "Афоризми". Ці книги є особисті спостереження автора, але в них використано досвід Єгипту; крім того, "Афоризми" представлені у вигляді східних легенд. У "Афоризмах" вказані прояви плевриту, кишкових кровотік, туберкульозу тощо. Деякі з афоризмів вражають тонкістю і глибиною спостережень. Наприклад, більшість лікарів мають уявлення про "особі Гіппократа": "Деформація особи - зловісний ознака; менш небезпечно, коли у людини розладу, особа, змінилося від цих причин, видужує за ніч і дні; якщо запали віскі, стягнуті і холодні вуха, тверда шкіра, жовтий або синюватими, це вказує на швидку смерть".

У "Афоризмах" Гіппократ наводить класифікацію захворювань. Вплив єгипетської медицини певною мірою простежується в його теорії захворювань. У Єгипті з його жарким кліматом все живе і саме життя пов'язували з вологою, водою. Це не могло не відбитися на загальних поглядах при поясненні незрозумілих тоді явищ про походження життя і захворювань.

У книзі "Про природу людини" Гіппократ виступає більше як той час точці зору, згідно з якою [людина](#) походить з якої-неб залежності від пори року та віку людини. [Гіппократ](#) вважав, ч рідини. "Як протягом року переважає то зима, то [весна](#), то лі жовч, спочатку жовта, а потім так звана чорна". Виходячи зі с Гіппократ приходить до висновку, що "хвороби породжувані народжуються від спорожнення лікуються наповненням, що від неробства знищуються працею".

Причину хвороби Гіппократ бачив в самій природі (вплив бо часу). У книзі "Про [воздухах](#), водах і місцевостях" він писав: природу, і ніщо не робиться поза [природою](#). І далі:" ... взагал наступаючим хвороб, природним розташуванням, порами р зміцнювати, бо таким шляхом найкраще припиняється [стра](#) Він дотримувався такого принципу: протилежне лікується пр випадках причиною захворювань є епідемії, в інших - спосіб життя, тому підхід лікаря при лікуванні хворих не може бути однаковим.

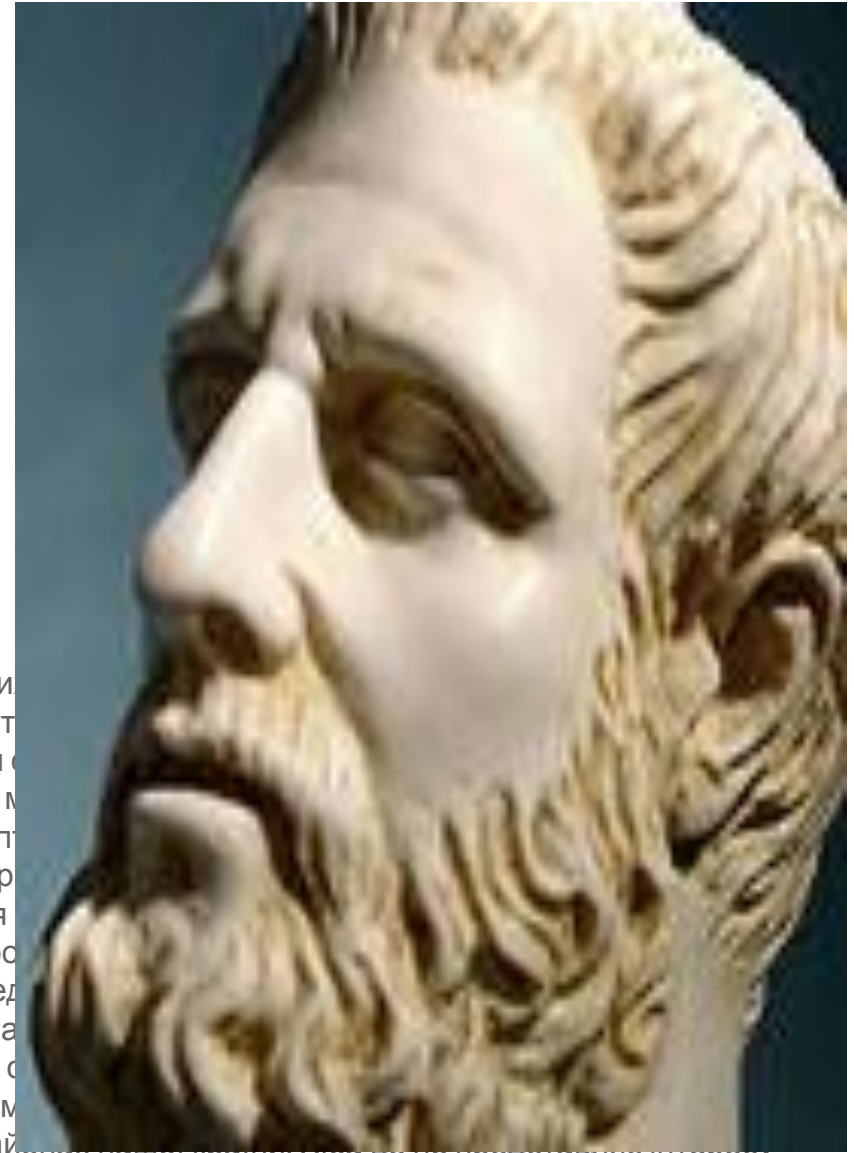
життя, тому підхід лікаря при лікуванні хворих не може

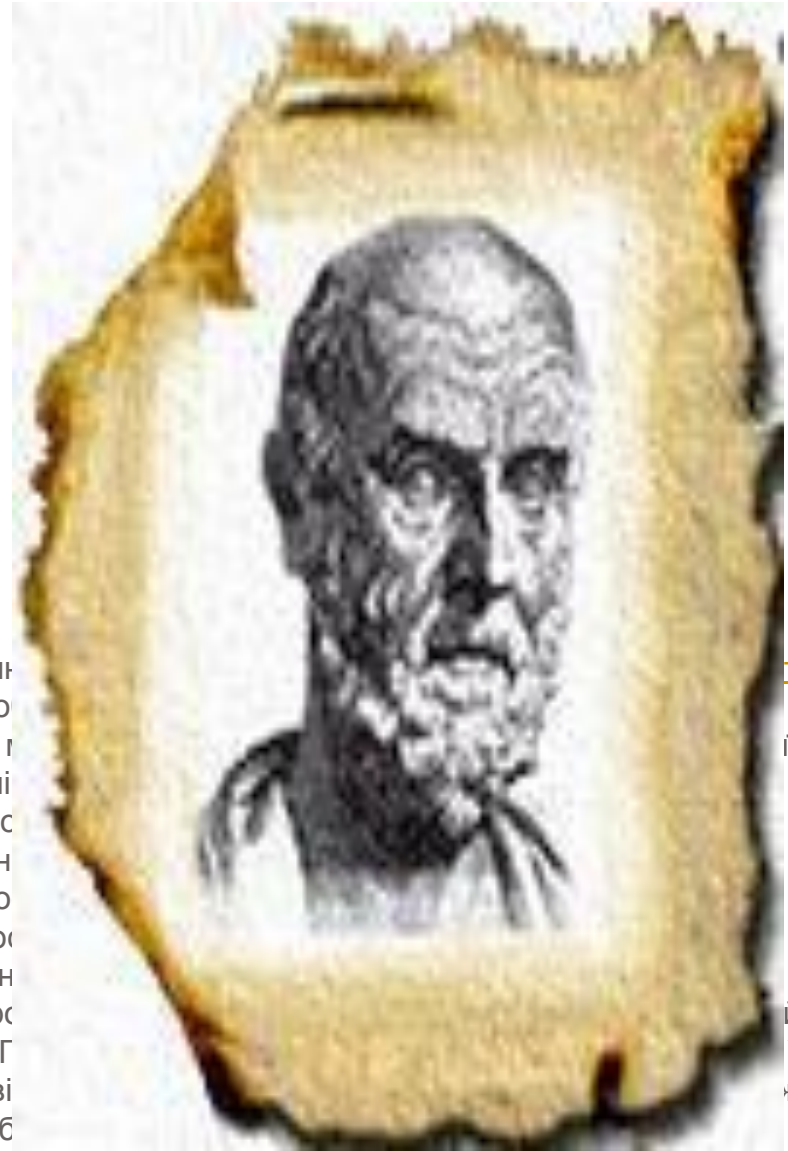
Говорячи про необхідність ранньої діагностики захворювань, Гіппократ у книзі "Про давньої медицині" писав: "Але вірну лікарів, здається мені, відчуває те ж, що погані керманічі. Гіппократ у спокійному морі, залишаються непоміченими, якщо ж їх наробиться очевидним, що корабель загинув від їх недосвідчених лікарів, коли лікують людей легко хворих, по відношенню до них, вони приносять ніякої небезпеки, - а багато подібного роду хворих людей - і в таких хворобах прогрішаються, то це буває приносить сильну небезпечну хворобу, тоді їх невміння та помилки для Найбільш закінченим і зрілим твором Гіппократа є "Прогноз" дослідником. Це цілком зрозуміло, оскільки для вирішення діагностом справжнього стану хворого, але і на основі клінічного перебігу хвороби передбачити подальший її перебіг. І не випадково на початку роботи Гіппократ пише: "Мені здається, що для лікаря найкраще подбати про здатність передбачення."

на
всіх
гані
у
ику,

Справді, коли він буде предузнавать і передбачати у хворих опускаять при своєму оповіданні, то, звичайно, йому будуть більшою довірливістю люди будуть вирішуватися вручати і відбуватися, якщо він зі справжніх страждань передбачив м необхідність точного визначення для прогнозу різних симп стан хворого, характер дихання і пульсу, температура шкір відзначає перш за все значення поєднання симптомів для У своїх творах Гіппократ підняв ряд нових питань, які розро воздух, водах і місцевостях" та "Епідемії" присвячені мед медицини. Вплив місцевості, клімату, вітрів, ґрунту, води на Гіппократ, багато подорожував в молоді роки, із завидною с справді, хіба склад води не впливає на поширення сечокам взяти питання особливості холодової патології в різних рай не тільки в науковому і практичному - для медицини? Ми добре знаємо, що в деяких районах нашої країни, наприклад, більш поширені сечокам'яна хвороба, захворювання щитовидної залози, що залежить від складу води.

Великі заслуги Гіппократа в становленні деонтологічних принципів медицини пройшло більше 23 століть, і якщо про спеціальні роки лікарів, то про принципи клятви Гіппократа, наприклад, знає і сьогоднішній лікар. Але водночас вона об'єднувала лікарів того часу в баченні. Положення цієї "клятви": "... направляти режим хворих до їхнього утримуючись від спричинення всякої шкоди і несправедливо виступати проти лікарської таємниці: "Щоб при лікуванні - а також без лікування людської з того, що не слід коли-небудь розголошувати, я присвячу цю проблему роботі Гіппократа, як "Закон", "Гіппократова стаття "Закон", виступаючи проти посередності в медицині, відома - як не можна менш". У роботі "Про лікаря", вказуючи на необхідність лікаря біля ліжка хворого зазначав, що "... поспішність і надмірна готовність, навіть якщо буває досить корисною, зневажати".

Ті
і
й
У
ж

Говорячи про необхідність професійної підготовки хірурга і соромно через операцію не досягти того, чого бажаєш". У псторону проведення операції, а діагностичного процесу в д правильно приступить до хірургії".

У роботі "Про благородне поведінці" Гіппократ говорить не про стан медицини в системі інших наук і зв'язку медицини трохи справді відмінності між мудрістю і медициною і все, ц презирство до грошей, совісність, скромність, простота в од думок, знання всього того, що корисно і необхідно для житт перед богами, божественне перевагу. Те, що вони мають, в брудної професії, проти непомірною спраги придбання, пр ... "

Довгий час йде полеміка (триває вона і зараз): до чого відноситься лікування, до науки чи мистецтва? З усією визначеністю вже тоді відзначив, що лікування може стати дійсно мистецтвом після тривалої, цілеспрямованої, постійного навчання і копіткої роботи

А
у
к

і
й
:

гі

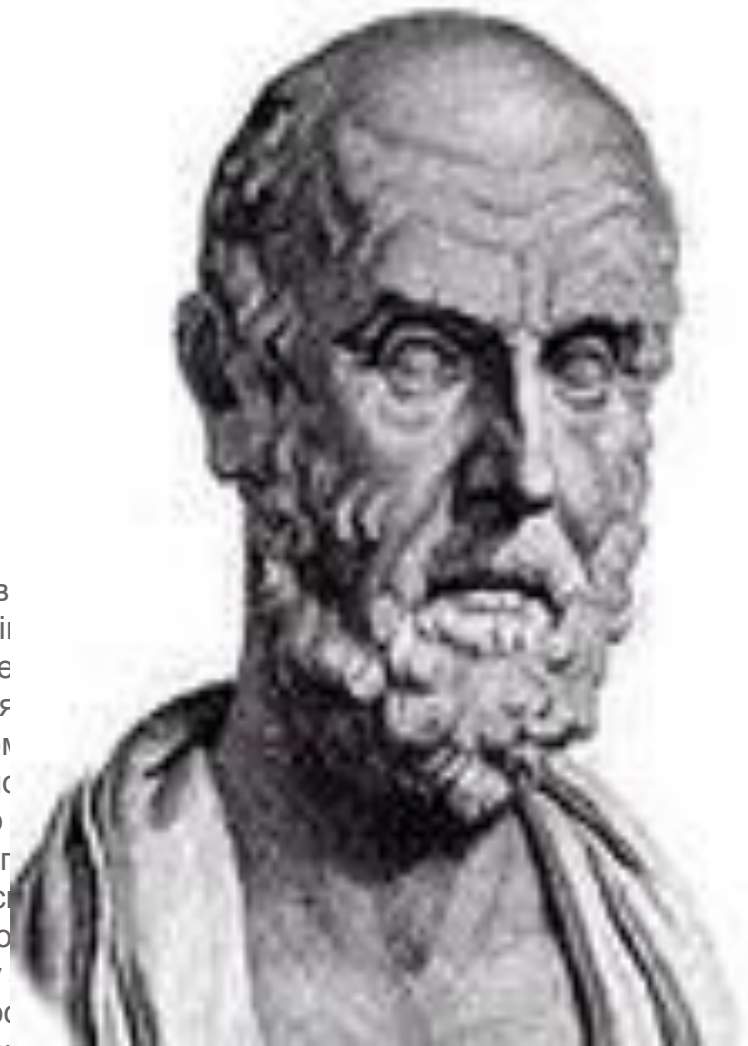
"Тому повинно взагалі стояти на тому, що дійсно відбувається, хоче придбати собі цю легку і безпомилкову здатність, яку ми маємо найбільшу користь, як хворим, так і тим, які займаються з ними. Людям, якщо що здається корисним для зручності лікування, виявлено, що спостерігався кінець в кожному окремому випадку."

Тому повинно звертати увагу на випадкові обставини, які зустрічаються на кожному кроці, і робити справу з користю і тактом, а не з предвозвещанням і аналогіями під час самої дії".

У настановах для лікарів Гіппократ висловився і за необхідність колегіальних рішень питань діагнозу і лікування скрутних випадків. Він писав, що немає нічого ганебного в тому, що лікар відчуває ускладнення в діагностиці та лікуванні просить скликати консиліум. Немов до прийдешнім поколінням звернені його слова: "Я з клятвою запевняю, що ніколи засудження лікаря, має порушувати заздрості іншого, це означало б показати свою слабкість ...".

Важливе місце в творах Гіппократа відводиться науковій роботі лікаря. Він повністю відкидає дилетантський підхід до можливості наукових відкриттів і стверджує значення історичного вивчення того чи іншого питання. "А мені здається, що прагнення і завдання знання полягає в тому, щоб знаходити щось ще не знайдене, то саме, що будучи відкритим, багато краще невідкритого, а також точно доводити, до кінця зроблене наполовину".

І далі: "... в медицині вже з давнього часу все є в наявності, в продовженні довгого часу багато що і прекрасне відкрито, і її будучи ґрунтовно підготовленим і знаючи вже відкрито, кине хто, відкидає, зігнувавши все це, приступає до нового шля щось, як сам обманюється, так і інших обманює, та й у самому Велика **увага** великий лікар приділяв **просвітницькій** діяльн зрілого в професійному та громадянському розумінні цього займає його книги: "Про природу людини", "Про здоровий сп хвороби" та інші, написані в популярній формі, доступні нест людиною. Він підтримував зв'язок з видатними людьми того лист видатного філософа Демокріта до Гіппократу, в якому медичне мистецтво, Гіппократ, і особливо, тим, що здобув о прекрасна і корисна річ для життя, оскільки, як я думаю, знання **філософії** є сестрою медицини і живе з нею під одним і тим самим дахом ...". І далі: "Дійсно **філософія** звільняє душу від пристрастей, а медицина позбавляє **тіло** від хвороб.

,
й,
ІВ

сце

ю
ігся

с

. Розум зростає, поки має здоров'я, турбота про який, прекр пошкоджено, розум не має навіть полювання піклуватися п душу, залучаючи до страждання розум ".

Можна вважати, що книга "Про страждання" написана в пе на широку публіку, вона повідомляє такі відомості про хвор медицині людині, щоб за певних обставин надати собі допо людина, усвідомлюючи, що для людей здоров'я дорожче за власним судженням, розпізнавати також, що говорять йому мірі, яка личить приватному людині ". Розбираючи причини нюх, слух, зір, статеві зносини, тепло і холод. Розвиваючи п знань серед населення, Гіппократ відзначає: "... важливо та того, що говорить і робить лікар".

У книзі "Про страждання" особливо цінні розділи, присвячені застосуванню дієти при лікуванні, а також опис застосування тепла, холоду, компресів при різних захворюваннях.

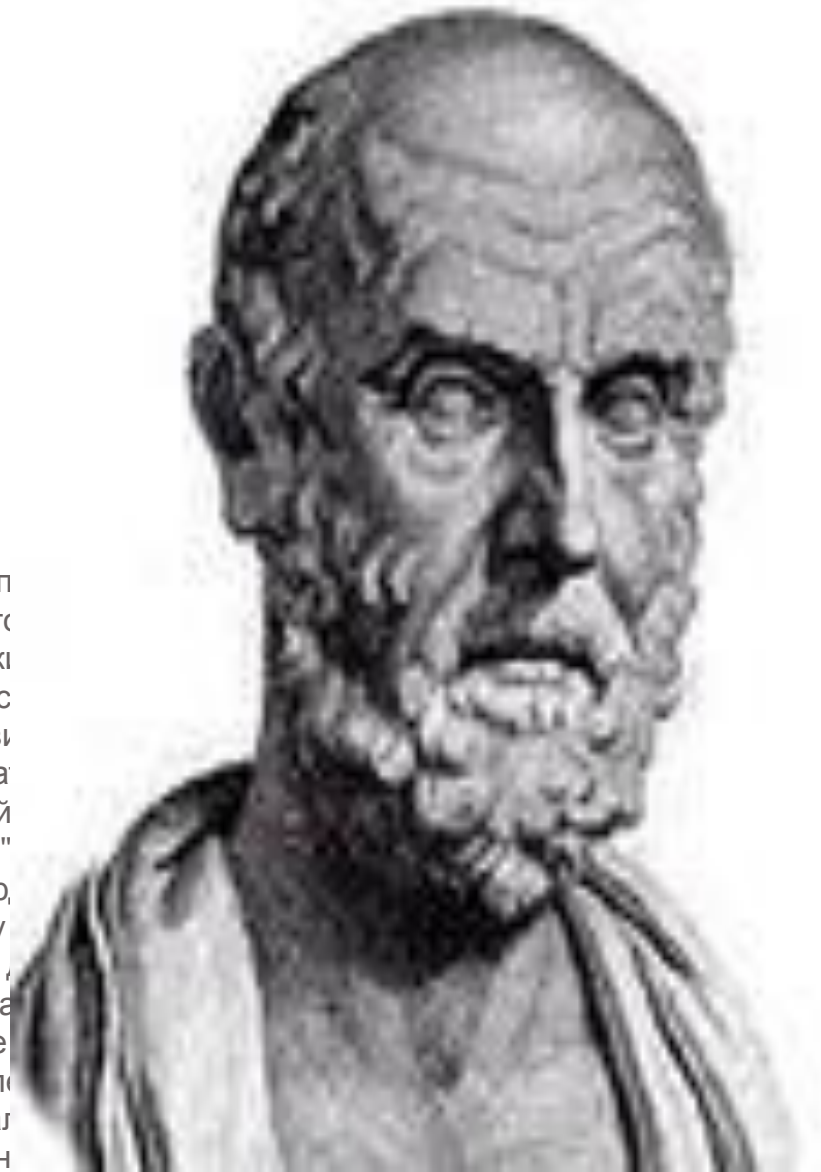
Просвітницька діяльність і відсутність страху перед засудженн
"таємниць лікування" принесли Гіппократу широку популярн
населення не застаріли і зараз і отримали подальший розвит
грає важливу роль в утвердженні здорового способу життя, п
Гіппократ прославився і як лікар-практик. При лікуванні хвор
2) лікарськими препаратами; 3) бальнеотерапією; 4) лікуваль
Створена ним лікарня складалася з гімнастичного залу, водс
дієтотерапії, то про значення, яке він їй надавав, можна судит
захворюваннях", "Про дієті". Книга "Про здоровий спосіб жит
року з урахуванням конституції і бажанням схуднути або, нав
препарати рослинного походження.

Як видно з наведеного не так уже й мало було в розташуванн
здоров'я пацієнтів, і вони були направлені в першу чергу на посилення захисних сил організму при різних
стражданнях, на його зміцнення. А хіба не це лінія є стратегічною в сучасній медицині?

Гіппократ

гі
я;
их
и
кі

Зазначена спрямованість практичної діяльності здобула Гіппократ наступних століть. **Наука** інтернаціональна з цим зараз ніхто нації може домогтися інтернаціональної популярності тільки Гіппократ був патріотом грецького народу. Коли його запросили обіцяючи йому незліченні багатства він категорично відмовився, бо ганьба від багатства царя і від достатку ворожого йому багатства спустошник містом Греції. Багатство не є придбання грошей **справедливість** не закриває але робить видимими ". І далі: "Мій захистом - не вежі і не стіни, але мудрі **поради** мудрих людей. Ще зовсім недавно в період **переломних** моментів розвитку були пояснені пануючими **теоріями** медицини, а передові, об'єктивних причин, песимісти від медицини проголосили гаслом оптимістів: "Вперед з Гіппократом". Не цінувати **інтелект**, не цінувати особистостей - помилка, дорого обходиться суспільству, але цінувати людських знань не менш шкідливо, бо це затримує поступок. Тому ми з повною **підставою** можемо сказати, що досягнення Гіппократа спрямованим у майбутнє.

Дякую за увагу